

Arrest

nr. 265 641 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit, bent u soennitisch moslim en etnisch pathaan. U bent geboren in Atamor, Pul-e-Alam, Logar, Afghanistan en woonde er tot u ongeveer zeven jaar oud was. U verhuisde nadien met uw familie naar Dhudial, Azad-Kasjmir, Pakistan en woonde daar tot de lente van 2017, moment waarop jullie terugkeerden naar jullie dorp in Logar (Afghanistan). Uw vader eiste daarbij zijn gronden, dewelke hij in zijn afwezigheid in bruikleen had gegeven aan een broer van hem, die connecties heeft bij zowel de taliban als de autoriteiten, opnieuw op. Op een avond wanneer u met een jongere broer buiten was, vond er een explosie plaats in uw huis. Uw ouders, broers

en zussen kwamen daarbij allen om het leven. Samen met die ene broer wist u evenwel te ontkomen en ging u naar een vriend van uw vader enkele dorpen verder. Hij gaf jullie onderdak, regelde een smokkelaar voor u en biedt tot op heden onderdak aan uw broer.

Omwille van deze problemen verliet u medio 2017 Afghanistan. U reisde over land verder door naar Turkije, en dan naar Griekenland, waar u enkele maanden later aankwam. U trachtte verder door te reizen, maar werd door de Griekse autoriteiten gevat. U diende in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in, als minderjarige, en werd er op 30 juli 2018 de vluchtelingenstatus toegekend. In Griekenland verbleef u ongeveer anderhalf jaar in een opvangcentrum nabij Athene. U werd er een keer na een bezoek aan de stad geslagen door enkele gemaskerde mannen, maar deed geen aangifte van het voorval omdat de mensen in het centrum u dat hadden afgeraden. U probeerde intussen verder uw broer te laten overkomen, en had daarbij de hulp van een advocaat. Begin juni 2019 werd u echter opnieuw geslagen door enkele gemaskerde mannen, ditmaal in het opvangcentrum zelf. Opnieuw deed u geen aangifte van het voorval, u kreeg namelijk het advies Griekenland te verlaten. U vermoedt dat uw oom achter de aanvallen zit. Omdat u zich in Griekenland niet meer veilig voelde en u er uw broer niet kon laten naar overbrengen, besloot u verder door te reizen. U gaf uw Griekse documenten aan een smokkelaar die een vals paspoort voor u regelde. Daarmee vloog u op begin juni 2019 van Griekenland naar België en verzocht hier op 11 juni 2019 nogmaals om internationale bescherming.

U legde aanvankelijk geen documenten neer ter ondersteuning van uw **eerste verzoek** om internationale bescherming in België. Na afloop van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u kopie van uw medisch dossier van het opvangcentrum in België neer.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) oordeelde op 26 februari 2020 dat uw eerste verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk was omwille van het feit dat u reeds over internationale bescherming beschikte. U werd in Griekenland namelijk erkend als vluchteling. U tekende op 9 maart 2020 beroep aan tegen de beslissing van het CGVS. In haar arrest van 16 november 2020 werd uw beroep tegen desbetreffende beslissing van het CGVS door de Raad van de Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad of RvV) verworpen.

U verliet België niet en diende op 30 november 2020 een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U verklaarde hierbij opnieuw dat u in Griekenland problemen kende in het opvangcentrum en dat u gezocht werd. U gaf verder aan dat u geen nieuws heeft over uw broer in Afghanistan. Aangaande uw tweede verzoek om internationale bescherming herhaalde u eveneens dat u psychologische problemen heeft, en dat u niet kan slapen. Ter staving van uw tweede verzoek legde u een kopie van een brief van uw sociaal assistent in Griekenland voor, alsook een administratief verslag met uw medische gegevens opgesteld in België, een kopie van een psychologisch attest en een origineel werkgeversattest eveneens opgesteld in België.

Op 19 februari 2021 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking kwam. U tekende geen beroep aan tegen de beslissing van het CGVS.

U verliet België niet en diende op 26 juli 2021 een **derde verzoek** om internationale bescherming in. U geeft hierbij aan dat u alles al eerder verteld heeft en verwijst naar dezelfde problemen die u in uw eerste verzoek aanhaalde. Zo herhaalt u dat u in Griekenland problemen kende in het opvangcentrum en dat u gezocht wordt. Verder herhaalt u dat u psychologische problemen heeft, en dat u niet kan slapen. Ter staving van uw derde verzoek legt u uw Griekse verblijfskaart en uw Grieks reisdocument neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Alhoewel u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, georganiseerd in het kader van de behandeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming, plots aanhaalde psychologische problemen te

kennen besloot het CGVS dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden waren waaruit een bijzondere procedurele nood bleek die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigde. U legde ter staving van uw psychologische problemen na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een kopie van uw medisch dossier, een psychologisch attest, alsook uw medisch dossier van het opvangcentrum in België neer. Het persoonlijk onderhoud op het CGVS verliep in normale omstandigheden, en het CGVS besloot dat uw rechten in onderhavige procedure werden gerespecteerd en dat u kon voldoen aan uw verplichtingen. De RvV bevestigde dit in haar arrest van 16 november 2020 (RvV, arrest 245.082). Ten aanzien van het psychologisch attest en het medische verslag dat u voorlegde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming wees het CGVS erop dat u eenvoudigweg hetzelfde psychologisch attest voorlegde, alsook dat u opnieuw het medisch verslag van het opvangcentrum voorlegde. Deze documenten maakten reeds in kader van uw eerste verzoek onderdeel uit van de oordeelsvorming van het CGVS, alsook van het besluit van de Raad. U legde derhalve in concreto geen nieuwe documenten neer die kunnen leiden tot een andere oordeelsvorming. Dat doet u in het kader van uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming evenmin. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot een niet-ontvankelijk verzoek, aangezien u internationale bescherming geniet in Griekenland en dit in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. U slaagde er geenszins in te weerleggen dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden. Deze motieven werden tevens door de RvV bevestigd en uw beroep werd verworpen. U diende geen cassatieberoep in. Het CGVS verklaarde uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking kwam. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. **Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.**

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u in Griekenland gezocht werd, alsook dat u werd aangevallen. U verklaart dat u steeds de waarheid heeft gesproken, bij uw eerdere verklaringen blijft en niets wenst toe te voegen of te corrigeren. U heeft geen nieuwe elementen (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.08.2021, vraag 16 & 19). Dat u opnieuw zonder meer naar de eerder aangehaalde problemen verwijst, is dan ook niet ernstig en wijzigt niets aan de eerdere beoordeling van het CGVS en, in navolging, de beoordeling van de RvV.

De documenten die u aanbrengt ter staving van uw derde verzoek vermogen evenmin de appreciatie van uw verzoek om te buigen. Het gaat hier immers enkel om uw Griekse verblijfskaart en uw Grieks

reisdocument, dewelke louter een begin van bewijs zijn van uw identiteit, alsook van het feit dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Het CGVS heeft nooit ook maar enigszins in twijfel getrokken dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Opmerkelijk overigens dat u deze documenten nu plots wel kan voorleggen, gezien u in uw (weliswaar compleet tegenstrijdige) verklaringen in uw eerste verzoek trachtte te doen uitschijnen dat u niet meer over deze documenten beschikte, dan wel er nooit over beschikt had. Hoe dan ook wijzigt het feit dat u ze nu neerlegt niets aan de appreciatie van uw verzoek, u bleek over de vluchtelingenstatus in Griekenland te beschikken, het CGVS aanvaardde uw uitleg over het gebrek aan documenten toch niet.

Waar u nog herhaalt dat u psychologische problemen heeft, merkt het CGVS op dat deze nog steeds dezelfde zijn (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 02/08.2021, vraag 12). Het CGVS benadrukt derhalve, opnieuw en in navolging van de Raad dat uw psychische problemen niet van dien aard zijn dat deze kwetsbaarheid het u dermate moeilijk zou maken om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (RvV, arrest 245.082 dd. 16.11.2020, p.10-11). Het CGVS wenst er opnieuw op te wijzen dat u zich voor de beoordeling van uw medische- al dan niet psychologische problematiek dient te richten tot de daartoe geëigende procedure, in casu een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ten aanzien van uw verklaring dat u geen werk of slaappleats hebt in België, wijst het CGVS erop dat het feit dat u in België werkt of heeft gewerkt, alsook uw moeilijke leefomstandigheden in België elementen zijn die niet ter zake doet in het kader van de toekenning van een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus. Ook hiervoor dient u zich tot de geëigende procedures te richten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggedrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.4. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.6. Verzoeker wenst te benadrukken dat het risico om in Griekenland zonder opvang te belanden zeer groot is en dat hij nood heeft aan een psychologische behandeling en zich daarom in een enorm kwetsbare positie bevindt. Verzoeker verwijst ter staving naar algemene landeninformatie.

2.7. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Alhoewel u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, georganiseerd in het kader van de behandeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming, plots aanhaalde psychologische problemen te kennen besloot het CGVS dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden waren waaruit een bijzondere procedurele nood bleek die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen

rechtvaardigde. U legde ter staving van uw psychologische problemen na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een kopie van uw medisch dossier, een psychologisch attest, alsook uw medisch dossier van het opvangcentrum in België neer. Het persoonlijk onderhoud op het CGVS verliep in normale omstandigheden, en het CGVS besloot dat uw rechten in onderhavige procedure werden gerespecteerd en dat u kon voldoen aan uw verplichtingen. De RvV bevestigde dit in haar arrest van 16 november 2020 (RvV, arrest 245.082). Ten aanzien van het psychologisch attest en het medische verslag dat u voorlegde in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming wees het CGVS erop dat u eenvoudigweg hetzelfde psychologisch attest voorlegde, alsook dat u opnieuw het medisch verslag van het opvangcentrum voorlegde. Deze documenten maakten reeds in kader van uw eerste verzoek onderdeel uit van de oordeelsvorming van het CGVS, alsook van het besluit van de Raad. U legde derhalve in concreto geen nieuwe documenten neer die kunnen leiden tot een andere oordeelsvorming. Dat doet u in het kader van uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming evenmin. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot een niet-ontvankelijk verzoek, aangezien u internationale bescherming geniet in Griekenland en dit in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. U slaagde er geenszins in te weerleggen dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden. Deze motieven werden tevens door de RvV bevestigd en uw beroep werd verworpen. U diende geen cassatieberoep in. Het CGVS verklaarde uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking kwam. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. **Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.**

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u in Griekenland gezocht werd, alsook dat u werd aangevallen. U verklaart dat u steeds de waarheid heeft gesproken, bij uw eerdere verklaringen blijft en niets wenst toe te voegen of te corrigeren. U heeft geen nieuwe elementen (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.08.2021, vraag 16 & 19). Dat u opnieuw zonder meer naar de eerder aangehaalde problemen verwijst, is dan ook niet ernstig en wijzigt niets aan de eerdere beoordeling van het CGVS en, in navolging, de beoordeling van de RvV.

De documenten die u aanbrengt ter staving van uw derde verzoek vermogen evenmin de appreciatie van uw verzoek om te buigen. Het gaat hier immers enkel om uw Griekse verblijfskaart en uw Grieks reisdocument, dewelke louter een begin van bewijs zijn van uw identiteit, alsook van het feit dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Het CGVS heeft nooit ook maar enigszins in twijfel

getrokken dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Opmerkelijk overigens dat u deze documenten nu plots wel kan voorleggen, gezien u in uw (weliswaar compleet tegenstrijdige) verklaringen in uw eerste verzoek trachtte te doen uitschijnen dat u niet meer over deze documenten beschikte, dan wel er nooit over beschikt had. Hoe dan ook wijzigt het feit dat u ze nu neerlegt niets aan de appreciatie van uw verzoek, u bleek over de vluchtelingenstatus in Griekenland te beschikken, het CGVS aanvaardde uw uitleg over het gebrek aan documenten toch niet.

Waar u nog herhaalt dat u psychologische problemen heeft, merkt het CGVS op dat deze nog steeds dezelfde zijn (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 02/08.2021, vraag 12). Het CGVS benadrukt derhalve, opnieuw en in navolging van de Raad dat uw psychische problemen niet van dien aard zijn dat deze kwetsbaarheid het u dermate moeilijk zou maken om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (RvV, arrest 245.082 dd. 16.11.2020, p.10-11). Het CGVS wenst er opnieuw op te wijzen dat u zich voor de beoordeling van uw medische- al dan niet psychologische problematiek dient te richten tot de daartoe geëigende procedure, in casu een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ten aanzien van uw verklaring dat u geen werk of slaappleats hebt in België, wijst het CGVS erop dat het feit dat u in België werkt of heeft gewerkt, alsook uw moeilijke leefomstandigheden in België elementen zijn die niet ter zake doet in het kader van de toekenning van een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus. Ook hiervoor dient u zich tot de geëigende procedures te richten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Vooreerst dient te worden aangestipt dat verzoeker onderhavig beroep niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beoordeling in de beslissingen in het kader van vorige verzoeken om internationale bescherming die definitief zijn geworden. Gelet op het arrest van de Raad waarbij het door verzoeker ingediende beroep tegen de beslissing die werd genomen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd verworpen, en verzoeker geen beroep indiende tegen de beslissing door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in het kader van verzoekers tweede verzoek om bescherming, moeten deze als vaststaand worden beschouwd. In de mate dat verzoeker hierover louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen hiervan, wijzigt dit hier niets aan en zijn deze evenmin van aard afbreuk te kunnen doen aan de gedane vaststellingen. Er staan geen beroepsmogelijkheden tegen de eerdere beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meer open.

De Raad benadrukt hierbij tevens dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij “de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”, m.a.w. of ze van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt echter vast dat in onderhavig geval er geen dergelijk element voorhanden is in verzoekers dossier. Er blijkt verder uit de motieven eveneens dat bij het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de door verzoeker aangebrachte elementen in het kader van onderhavig verzoek. De commissaris-generaal oordeelt echter op goede gronden: “Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u in Griekenland gezocht werd, alsook dat u werd aangevallen. U verklaart dat u steeds de waarheid heeft gesproken, bij uw eerdere verklaringen blijft en niets wenst toe

te voegen of te corrigeren. U heeft geen nieuwe elementen (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 02.08.2021, vraag 16 & 19). Dat u opnieuw zonder meer naar de eerder aangehaalde problemen verwijst, is dan ook niet ernstig en wijzigt niets aan de eerdere beoordeling van het CGVS en, in navolging, de beoordeling van de RvV.

De documenten die u aanbrengt ter staving van uw derde verzoek vermogen evenmin de appreciatie van uw verzoek om te buigen. Het gaat hier immers enkel om uw Griekse verblijfskaart en uw Grieks reisdocument, dewelke louter een begin van bewijs zijn van uw identiteit, alsook van het feit dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Het CGVS heeft nooit ook maar enigszins in twijfel getrokken dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Opmerkelijk overigens dat u deze documenten nu plots wel kan voorleggen, gezien u in uw (weliswaar compleet tegenstrijdige) verklaringen in uw eerste verzoek trachtte te doen uitschijnen dat u niet meer over deze documenten beschikte, dan wel er nooit over beschikt had. Hoe dan ook wijzigt het feit dat u ze nu neerlegt niets aan de appreciatie van uw verzoek, u bleek over de vluchtelingenstatus in Griekenland te beschikken, het CGVS aanvaardde uw uitleg over het gebrek aan documenten toch niet.

Waar u nog herhaalt dat u psychologische problemen heeft, merkt het CGVS op dat deze nog steeds dezelfde zijn (DVZ, Verklaring Volgend Verzoek dd. 02/08.2021, vraag 12). Het CGVS benadrukt derhalve, opnieuw en in navolging van de Raad dat uw psychische problemen niet van dien aard zijn dat deze kwetsbaarheid het u dermate moeilijk zou maken om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (RvV, arrest 245.082 dd. 16.11.2020, p.10-11). Het CGVS wenst er opnieuw op te wijzen dat u zich voor de beoordeling van uw medische- al dan niet psychologische problematiek dient te richten tot de daartoe geëigende procedure, in casu een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ten aanzien van uw verklaring dat u geen werk of slaappleats hebt in België, wijst het CGVS erop dat het feit dat u in België werkt of heeft gewerkt, alsook uw moeilijke leefomstandigheden in België elementen zijn die niet ter zake doet in het kader van de toekenning van een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus. Ook hiervoor dient u zich tot de geëigende procedures te richten.”

Uit de bestreden beslissing blijkt dan ook dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een afdoende, onbevooroordeeld en zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar de door verzoeker bijgebrachte elementen, doch dat deze niet werden aanvaard. Verzoeker gaat hieraan voorbij. Door algemene kritiek en zijn ongenoegen te uiten, kan verzoeker geen afbreuk doen aan voorgaande concrete vaststellingen.

De Raad benadrukt dat, in navolging van het Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 (Grote kamer), de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend, te weerleggen. Verzoeker dient zelf *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de verwijzing naar landeninformatie met betrekking tot de levensomstandigheden, de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, integratie, sociale voorzieningen en gezondheidszorg van asielzoekers en erkende vluchtelingen in Griekenland. Deze landeninformatie vormt weliswaar een belangrijk aspect bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoeker niet in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 91).

Verzoeker slaagt er met zijn algemeen verweer in het verzoekschrift niet in om de vaststellingen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Hij beperkt zich in het verzoekschrift in wezen tot het citeren van algemene informatie daterend van 22 december 2020 en 17 oktober 2017. De Raad

benadrukt dat verzoeker hiermee niet aantoont dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF